

4.5.4

61a (משנה ג') → 62a (אית ליה)

Note: the תורה prohibits the eating of פיגול, a קרבן which, when brought, was offered with the intent to eat or burn it past its allotted time. It only becomes פיגול if nothing else invalidates it; therefore, before "proper" זריקת הדם, it is not yet "set" as a עבודות; hence, זריקה is considered to be the קובע לפיגול – a "stringency" of זריקת הדם relative to the earlier עבודות

והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: שמות יב, ו	(1)
ואם ימעט הבית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במקסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השם: שמות יב, ד	(2)
ויאמר ה' אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: שמות יב, מג	(3)
וכי יגור אִתְּךָ גֵר וְעָשָׂה פֶסַח לֵה' הַמּוֹל לֹו כָל זָכָר וְאִזְ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה כְּאִזְרַח הָאָרֶץ וְכָל עָרֹל לֹא יֹאכַל בּוֹ: שמות יב, מח	(4)
וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֵלֶה וְנִרְצָה לּוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: ויקרא א, ד	(5)

I. שחיטה: Improper and quasi-proper משנה ג'

- a. פסול → טמאים, ערלים, non-members, (sick/elderly), מחשבת אוכלים – intent for excluded members
 - i. Mixed intent: for members and non-members – כשר
 - ii. Source: v. 2 uses כ*ס*ה 2x; to indicate indispensability of מווייו (כסה meaning "account" or [רבי] – "slaughter")
 - 1. מווייו אוכליו ties איש לפי אכלו phrase שלא לאוכליו.
- b. כשר – תמיד של בה"ע in the morning – פסול (per v. 1); in afternoon but before זמן
 - i. Solution: זריקת דם התמיד דם until דם כהן should stir דם
 - 1.If: דם הפסח is sprinkled first - כשר

II. Discussion: proper שחיטה with intent for זריקה for improper group

- a. ז"ח invalid – יש מחשבת ערלים בזריקה – ז"ח
- b. דבה valid – אין מחשבת ערלים בזריקה – דבה
 - i. Arguments: טומאה ברייתא comparing ערלה to either טומאה (partial doesn't affect whole) or זמן (partial affects whole)
 - 1.Question: does "ערלה" affect the group?
 - a) Lemma1: like טומאה – doesn't affect (1 טומאה members doesn't invalidate rest of חבורה)
 - i. ערלה::טומאה: doesn't apply to other זבחים (they may send them via others)
 - b) Lemma2: like זמן – does affect (even thinking about eating 1 כזית after time renders entire קרבן as פגול)
 - i. ערלה::זמן: never permissible in context of פסח, unlike טומאה
 - c)Resolution1: וכל ערל (v. 4) partial ערלה doesn't invalidate
 - i. explanation: זאת (v. 3): rule only applies to שחיטה
 - ii. דבה re: זריקה, even entire group of ערלים don't invalidate; no מחשבת אוכלים בזריקה
 - iii. ז"ח re: זריקה, even partial ערלים invalidate; זריקה is חמור, as it establishes status of פיגול (cf. note)
 - 1.Challenge (ז"ח): perhaps וכל ערל means "any" (not "all") ערלה invalidates – in any עבודה
 - d) Resolution2 (ז"ח): dispute regarding meaning of v5: לכפר עליי, which excludes his fellow from כפרה
 - i. דבה: his fellow, who is excluded, is similar to him – someone fit for כפרה – not an ערל
 - ii. ז"ח: his fellow might be an ערל – he is "fit" for כפרה since he could repair his obstacle
 - 1.Challenge: ז"ח's use of "הואיל" and רבה's non-use is inverse of dispute re: cooking on י"ט for חול
 - a. ז"ח: liable, we don't apply הואיל (see below)
 - b. דבה: exempt – we apply הואיל (guests may arrive at the last minute to justify baking)
 - 2.Resolutions: for each of רבה and ז"ח
 - a. דבה: here he has to act (מילה) to fix his circumstance
 - i. But: re י"ט, others have to come (he doesn't have to act)
 - b. ז"ח: he only applies הואיל stringently (זריקה על הערלים)
 - i. But: not leniently (for cooking on י"ט)